

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Udrag fra De vise fra Østerland

Citation: Rode, Helge: "Den vilde Rose", i Rode, Helge: *Den vilde Rose*, Gyldendal, 1931, s. 110.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_13-shoot-idm139873006934656/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Den vilde Rose

Da de nu kom til Stedet i Judæa,
som Himlens Stjerner havde peget paa,
var der ej nogen Kongeborg at finde,
og hvor de spurgte, fik de kun til Svar,
at ingen Fyrstesøn var født i Staden.
Nu holdt de Raad om, hvor de skulde gaa,
thi det var bleven Nat og deres Ord
fik Genlyd af den øde Gades Sten,
som vilde Ro og mindede om Tiden.

Just som de atter vilde til at vandre,
(trætte af deres egne Fodtrins Klappen)
fornam den Gamle grant et Ryk i Sjælen,
og løfted Hovedet og saa en Stjerne,
der roligt stirrede ind i hans Blik,
som den, der vil sin Vens Opmærksomhed,
og venter paa en Stilhed for at tale.
Og da den Gamle nu blev ganske stille,
som spejlblankt Vand, helt lydige og beredt,
saa talte Stjernen sagte i hans Hjerte:
Bliv her paa dette Sted. Gaa ind og se!

Der laa et ydmygt Hus, en Stald kanhænde,
fra Dørens Sprækker saacs et gulligt Lys.
Den Gamle banked' paa; men ingen svared.

Hans Broder sagde da: Tøv ikke længer.
Kom lad os gaa at finde Hvilested
og drukne vore Skuffelser i Sønnen.
Ej mer' skal nogen narre mine Tanker.
Der sker ej noget stort og intet godt,
for alt er ondt som rører sig i Lyset,
saaledes var det, saadan er det nu!

Den tredje tænkte paa sin Elskerinde,
og gav ham Ret: Der er ej noget godt!
Men Oldingen raadspurgte atter Stjernen
som lyste stor og hellig over Huset
med Blikket fast og svigfrit i hans Sjæl:
Du er paa *rette Sted*. Gaa ind og se!
Da aabnede han uden Nølen Døren
og traadte stille ind, som i et Tempel.
Mørkt var der, tyst, en Mur af Mulm og Tavshed.
Paa Gulvets Ler stod der en enlig Lygte,
som den en Hyrde spænder om sit Liv,
og som forgylder ham og kaster Guldstøv
ud imod Nattens bløde, sorte Bryst.

I denne strenge Stilhed sad en Moder
og puslede med Ømhed om sit Barn,
og Lygten stod og saa paa disse to,